

Kan tadıyla sarhoş olanlar

Türkiye dikenini çiğniyor, dikenini çiğnedikçe bunun lezzetinden sarhoş oluyor. Şehitler ölmez vatan bölünmez diye diye kendi kanını içiyor. 'Şehitler ölmez vatan bölünmez' ise bütün detaylar, bütün sorgulamalar, bütün sorular, bütün niçinler bir tarafa bırakılır.

ALPER ENDER FIRAT'IN YORUMU 15'TE

Şampiyon hocaların şampiyonluk yarışı

Premier Lig'de bu sene şampiyonluk yarışı her zamankinden çetin geçecek. Teknik adamların geçmişte yaşadıkları başarılar, şampiyonluk yolunda daha avantajlı olmalarını sağlıyor. İşte Premier Lig'de sezona damga vurmaya aday teknik adamların özgeçmişleri.

EFE YİĞİT'İN DOSYASI 16'DA

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 260 17 AĞUSTOS 2017 PERŞEMBE WWW.TR724.COM — @TR724COM

Türk basınında bir yalanın hikâyesi

Gazetecilikte çok şey gördüm: Yalan habercilik gördüm. Kurgu habercilik gördüm. İftira bültenleri gördüm. Tetikçilik gördüm. Hayal mahsulü habercilik gördüm. Yasak, kural, ahlak tanımaz örnekler gördüm. Parayla satılan gazetecilik gördüm. Gazeteci kimliğiyle gazetecilik dışında her şeyi yaparını gördüm. Neler neler... Lakin buna ilk defa tanık oluyorum. Gazetecilikte bir yaşına daha girdim. Zira bu, tek başına yalan habercilik değil. Bu... Alenen, kasten, bilinçli, kötü niyetli ve maksatlı olarak yapılan bir çarpıtma! Gerçeği ifade etmediği gün gibi ortada olduğu halde göstere göstere yapılan operasyonel bir iş. Nutkum tutuldu.

TARIK TOROS'UN YORUMU 2 VE 3'TE

Macron, Erdoğan'dan 'tutsak gazeteciyi' alabilecek mi?

Macron ve Erdoğan arasında geçen son telefon konuşmasının konusu iki ülkenin işbirliği imkânları hakkında değil, Türkiye'de tutuklu bulunan Fransız gazeteci Loup Bureau içindi. Fransa ba-

sını ve kamuoyu gelişmeleri dikkatle takip ediyor. Le Monde, Liberation, Le Figaro gibi Fransa ve dünyanın önde gelen gazeteleri Türkiye'de yaşanan hukuksuzlukları okuyucusuna duyuruyor.

MEHMET DİNÇ'İN ANALİZİ 6'DA

Zorunlu göç ve Hizmet ^[1]

Avrupa'da Hizmet, Türk topluma kanalize olduğundan ve bu kesimin büyük bir kısmı, AKP taraftarı olduğundan dolayı, kendini varoluşsal bir boşlukta buldu. Peki bu boşluktan nasıl çıkılır?

YASEMİN AYDIN YAZDI, 13'TE

TÜRK TİPİ MASUMİYET KARİNESİ: Masumiyetini ispat edinceye kadar herkes suçludur!

Darbe davaları başladığından bu yana Yassıada Mahkemelerini rahmet okutacak manzaralarla karşılaşıyoruz. Pek çoğu darbe girişimine katılmadığı halde önceden hazırlanmış listelerde adı olduğu için evinden alınarak darbe soruşturmasına dahil edilen isimlerin bir kısmı belli ki eninde sonunda ak-

lanacak. Yine Darbenin 1 numarası diye lanse edilen Orgeneral Akın Öztürk hakkında yazılanlara bakılırsa muazzam bir komploya kurban gittiği, bir kumpasla işin içine dahil edildiği anlaşılıyor. O ve onun gibi yüzlercesinin bir gün aklanma ihtimali varsa, bu yapılanların bedelini kim ödeyecek?

MEHMET YILDIZ'IN YORUMU 4'TE

[07]
249 insanın asıl katili kim?

VEYSEL AYHAN'INYAZI DİZİSİNİN
7. BÖLÜMÜ SAYFA 8'DE

DELİNİN BİRİ KUYUYA TAŞ ATMIŞ KIRK AKILLI SEYREDİYOR

Saray medyası, iki haftadır manşetlerden tutuklu CHP’li vekilin partisini şöyle tehdit ettiğini yazıyor: “Beni buradan çıkartın, çıkartmazsanız konuşurum.” Enis Berberoğlu “suçlu değilim ki itirafçı olayım” diye açıklama yapıyor, duyan, duyuran yok.

TARIK TOROS

TarikToros@Tr724.com

@TarikToros

Başlıktaki lafın doğrusu öyle değil elbette:

“Bir deli kuyuya taş atmış, kırk akıllı çıkaramamış.”

İpe sapa gelmez konularda akli başında insanların içinden çıkamadığı tartışmalar için kullanılır.

Bir de **“Şuyuu vukuundan beter”** diye bir lafı var.

O da şu: Bir konuda söylenti çıkması gerçekleşmesinden beterdir.

Fethullah Gülen’in son sohbeti internette yayımlandı.

Gülen özetle, **“Sarsıcı suikastler olabilir, bunu Cemaat’e yükleyebilirler”** dedi.

Zaten 34 dakikalık videonun adı da o: **Son şeytanî senaryo.**

34 dakika seyretmeye lüzum yok.

Dolaşıma giren iki dakikalık bölümde, “Ayağa düşmüş şekilde konuşulan şeyleri konuşuyorum” diye anlatıyor.

O iki dakikayı seyreden Türkçe bilen herkes de aynı şeyi anlar:

“Suikastlerle kargaşa çıkarılıp kandıramadıklarını bununla kandırıp kamuoyunu lehe çevirme” senaryosu.

Tespit edebildiğim dört haber sitesi, OdaTV, Sput-

nik Türkiye, ABCGazete ve Sol Haber Portalı haberi şu başlıkla verdi, **“Gülen: Çok önemli bazı kimseleri öldürmemiz lazım.”**

Gazetecilikte çok şey gördüm:

Yalan habercilik gördüm.

Kurgu habercilik gördüm.

İftira bültenleri gördüm.

Tetikçilik gördüm.

Hayal mahsulü habercilik gördüm.

Yasak, kural, ahlak tanımaz örnekler gördüm.

Parayla satılan gazetecilik gördüm.

Gazeteci kimliğiyle gazetecilik dışında her şeyi yapanı gördüm.

Neler neler...

Lakin buna ilk defa tanık oluyorum.

Gazetecilikte bir yaşma daha girdim.

Zira bu, tek başına yalan habercilik değil.

Bu...

Alenen, kasten, bilinçli, kötü niyetli ve maksatlı olarak yapılan bir çarpıtma!

Gerçeği ifade etmediği gün gibi ortada olduğu halde göstere göstere yapılan operasyonel bir iş.

Nutkum tutuldu.

28 Şubat döneminin meşhur Andıç olayı var.

Terör örgütü liderliğinden tutuklu Şemdin Sakık'ın bir ifadesi Genelkurmay tarafından basına sızdırılır.

Hürriyet, Sabah, Kanal D filan, bodoslama dalar bu habere.

Sakık'ın ifadesine göre, Mehmet Ali Birand, Cengiz Çandar gibi tanınmış gazeteciler, Mahir Kaynak, Akın Birdal gibi gözönündeki isimler “PKK'dan para almışlardır.”

Yalandır bu. Uydurmadır. Dönemin kudretli generali Çevik Bir'in operasyonudur.

İki sene sonra Nazlı Ilıcak, “andıç” adı verilen Genelkurmay belgesini ortaya çıkardı.

Belgeye göre, olay “psikolojik savaş” gereği Genelkurmay'da planlanan bir tezgahdır.

O gün bu haberi verip en yakın dostlarını hedef haline getiren, Akın Birdal'ın ofisinde kurşunlanmasına yol açan gazeteciler ağır kusurludur elbette.

Kim onlar, Ertuğrul Özkök (Hürriyet), Zafer Mutlu (Sabah), Uğur Dündar (Kanal D), vesaire.

Bahaneleri şu tabi: Ne yapalım, Asker servis etti, biz de önüne arkasına bakmadan yayımladık. Eşeklik ettik, özür dileriz.

Lakin burada Andıç'ı aşan bir durum var:

Artık Türkiye'de...

Sadece Saray medyası değil...

Kendine Atatürkçü, sol, demokrat görüntü veren medya organları da...

Açık ifadeleri çarpıtıp, öyle başlığa çekiyorlar.

Sonra Devlet, mahkemeden o açıklamanın yayımlandığı internet sitelerini engelleme kararı aldırıyor.

Bunlar da ikinci başlığı şöyle atıyor: “Gülen'in sui-kast talimatı videosuna erişim engeli.”

Kim ne sonuç çıkarır bilemem.

Kısa analizim şu:

Andıç'ta, devlet çarpıtmış, gazeteci yayımlamış, linç gerçekleşmişti.

Burada ise, gazeteci çarpıtıyor, devlet gereğini yapıyor, linç tamamlanıyor.

Sadece bu mu.

Eş zamanlı ikinci korkunç örnek: **Enis Berberoğlu.**

Saray medyası, iki haftadır manşetlerden tutuklu CHP'li vekilin partisini şöyle tehdit ettiğini yazıyor: **“Beni buradan çıkartın, çıkartmazsanız konuşurum.”**

Enis Berberoğlu **“suçlu değilim ki itirafçı olayım”** diye açıklama yapıyor, duyan, duyuran yok.

Yıllarca çalıştığı genel yayın yönetmenliğine kadar yükseldiği Hürriyet dahi birinci sayfasından vermiyor bunu.

Ama AKP'li Cumhurbaşkanı kürsüde kullanıyor bunu, kırk tane kanal canlı veriyor, gazeteler de ilk sayfalarında basıyor: **“Eğer yakında, bu içeride olan zat ile alakalı Kılıçdaroğlu'nun bağlantısı çıkarsa şaşmayın ha! İçeriden değişik haberler alıyorum. ‘Buradan çıktım, çıktım, çıkmadığım takdirde açıklamalarda bulunacağım’ diyor içerideki zat.”**

Öyle korkutuldu ki herkes, öyle susturuldu ki...

Kimse, açıklamaların çarpıtıldığını bildiği halde, itiraz edemiyor.

Mimlenmekten çekiniyor.

Tasası bana mı düştü diyor.

Gerçeğin terazisi şaştı.

Ne medya denetimi var, ne teyit mekanizması.

Bilakis medya, apaçık lafları dahi çarpıtıp veriyor.

Millet orijinalini dinlemesin diye Devlet siteleri engelliyor.

Enis Berberoğlu'nun bekâr kızını, Ekrem Dumanlı'nın 8 yaşındaki oğluyla evlendirip “Cemaat'e gelin gitti” diye haber yapıldı bu ülkede.

Şuna yüzde yüz eminim artık:

Muazzam bir tuzak daha geliyor, yolda.

Deşifre oldu diye fena halde paniklediler.

Solu, sağ, medyası, partisi, yargısı fark etmiyor, adeta ölüm-kalım savaşı veriyorlar.

Ya herro ya merro!

Durum bu.

Delinin biri kuyuya taş atmış kırk akıllı seyrediyor, diye başlık atmışım.

O bile naif.

Kırk akıllı, kendini de o kuyuya attı.

MEHMET YILDIZ

MehmetYildiz@Tr724.com

Türk tipi Masumiyet Karinesi

MASUMİYETİNİ İSPAT EDİNCEYE KADAR HERKES SUÇLUDUR!

Saray Müftüsü Hayrettin Karaman, yolsuzlukla hırsızlığın aynı şey olmadığını bir kere daha anlattığı [yazısında](#) şunları söylüyor: “*Siyasetçiler birbirine, aslında öyle olmadıkları halde “hırsız, hain, şerefsiz vb.” diyorlar, keşke demeseler; ama ağzından çıkan her sözün hesabını vereceğine iman eden dindarlar ancak, **hüküm giymiş hırsıza hırsız ve hüküm giymiş yolsuza yolsuz** demek durumundadırlar. Aksi halde yalan söylemiş ve iftira etmiş olurlar.*”

Elhak doğru demiş. Mahkeme kararıyla sabit olmadıkça kimse suçlu sayılamaz. Buna Ceza hukukunda masumiyet karinesi deriz. Anayasanın 38. maddesine göre de, “**Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz.**” Hükmen sabit olmaktan kastedilen, bağımsız ve tarafsız mahkemelerde bütün yargılama aşamaları tamamlanmış, yargıtay tarafından onaylanmış olmaktadır.

Masumiyet karinesi dediğimiz evrensel hukuk kuralı adeta ters yüz edilmiş, **masumiyetini ispat edinceye kadar herkes suçludur** şekline bürünmüş. Ortada bir mahkeme kararı olmadığı halde Erdoğan ve çevresi, kendilerine muhalif olan her kesimi “vatan haini” ve “te-

rörist” olmakla suçluyor. Henüz hakkında dava bile açılmamış ve ne zaman açılacağı da belli olmadığı halde aylardır tutuklu bulunan onbinlerce insan, seri katillere bile reva görülmeyen muameleye maruz kalıyor. Suçun şahsiliği ilkesi çoktan unutulmuş. Beli bükülmüş ihtiyarlardan kundaktaki bebeklere kadar hepsi silahlı terör örgütü muamelesi görüyor. Babası bulunamayan çocuklar anneleriyle beraber cezaevlerinde rehin tutuluyor.

Madem ki “**hüküm giymemiş hırsıza hırsız ve hüküm giymemiş yolsuza yolsuz**” diyen yalan söylemiş ve iftira etmiş olur.” o halde hüküm giymediği halde birine **terörist** demek de yalan ve iftira olur. Velew ki bunu diyen “ümmetin bey’at ettiği başkan” olsun.

Üstelik bunu yapan **başkan** olunca vebali daha ağır. Hayrettin Hoca’nın anladığı dilden yazalım, Peygamberimiz (SAV) yalan söyleyen devlet başkanı için “*kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları temizlemez ve onlara rahmet nazarıyla bakmaz*” buyuruyor.

Aileleri de hesaba katıldığında neredeyse 1 milyondan fazla kişi terörist diye yaftalanmış. 17/25 Aralık'ta ortaya saçılan rüşvet ve yolsuzluk skandalıyla ortaya çıkan kirli ilişkilere rağmen **hüküm giymemiş yolsuza yolsuz** denmez diyerek kendini siper eden Hayrettin Hoca'dan, bir cemaatin **silahlı terör örgütü** binlerce insanın **terörist** ilan edilmesine dair bir şey duyduk mu? Duyduk elbette ama "[ümmetin bey'at \[biat\] ettiği başkanın karşısında duran bir fırka olduğunu ve devletin bu nedenle 'onların yaskasına yapıştığını' ve cemaatin yaşananları hak ettiğini](#)" duyduk!

Ortada bir mahkeme kararı olmadan yüzbinlerce insana terörist diyerek yalan söyleyen ve iftira eden bir "devlet başkanı", bir yandan da mahkemelere talimat vererek en ağır cezaların verilmesini istiyor. VeleVKi, mahkeme ceza vermesin bu defa da sokaktaki halka hedef göstererek gereken [cezanın halk tarafından verileceğini söylüyor](#).

Bugüne kadar kimsenin aklına seri katillere, tecavüzcülere veya gaspçılara tek tip elbise giydirmek gelmemiş. Ama Erdoğan, "FETÖ sanıkları mahkemeye çıkarken Guantanamo'da olduğu gibi bunları da tek tip elbise ile çıkaralım." diyebiliyor. Üstelik yine seri katillere, tecavüzcülere veya gaspçılara değil, sadece hizmet hareketine mensubiyeti yüzünden tutuklananlara! Koskoca Cumhurbaşkanı'nın başka bir işi gücü kalmamış kimin hangi renk elbise giyeceğine karar veriyor.

DARBE DAVALARINDA MASUMİYET KARİNESİ

Diğer yandan darbe davaları başladığından bu yana Yassıada Mahkemelerini rahmet okutacak manzaralarla karşılaşıyoruz. Pek çoğu darbe girişimine katılmadığı halde önceden hazırlanmış listelerde adı olduğu için evinden alınarak darbe soruşturmasına dahil edilen isimlerin bir kısmı belli ki eninde sonunda aklanacak.

Yine Darbenin 1 numarası diye lanse edilen Orgeneral Akın Öztürk hakkında yazılanlara bakılırsa muazzam bir komploya kurban gittiği, bir kumpasla işin içine dahil edildiği anlaşılıyor. O

ve onun gibi yüzlercesinin bir gün aklanma ihtimali varsa, bu yapılanların bedelini kim ödeyecek?

Parti teşkilatlarından toplanmış, ellerinde tek tip pankartlar, dillerinde "idam isteriz" çığlıkları olan bindirilmiş kıtalar arasından geçirilen darbe sanıkları, bir gazeteci ordusunun önüne çıkarılarak teker teker teşhir edildikten sonra mahkeme salonuna alınıyor. İçeride yaşananlar ayrı bir garabet. Başrolde Erdoğan'ın avukatları, bakanlar, üst düzey siyasiler ve mitinge gelmiş gibi hazırlıklı partililer... Mahkemeden daha çok arenaya benziyor. Bu atmosferde mahkeme heyetinin sağlıklı bir yargılama yapabilmesi imkansız.

Mahkeme başkanı Yassıada Mahkemesi başkanı Salim Başol gibi önüne geleni fırçalıyor. Sanıklar ve avukatları seyircilerin hakaretleri arasında savunma yapmaya çalışıyor. Askerler kendini savundukça bugüne kadar kamuoyuna pompalanan bir çok bilginin doğru olmadığı ortaya çıkıyor. Darbe davaları canlı yayın-

lansın talepleri makes bulmuyor, çünkü bu yapıldığı takdirde iktidarın dayattığı senaryoda boşluklar ortaya çıkabilir. Böylece vatandaş da havuz medyası ne yazdıysa onunla bilgilenmek durumunda kalıyor.

Bu kadar kontrole rağmen kamuoyuna yansıyan savunmalardan anlıyoruz ki, gerçekler Erdoğan ve çevresinin anlattığı gibi değil. Günler öncesinden haber

alınmış, adeta olması için teşvik edilmiş ve önü açılmış "Allah'ın lütfu bir darbe girişimi" söz konusu. Kolayca önlenebilecek bu girişim, kasten önlenilmeyip 250 sivil vatandaşımızın ölümüne neden olmuş. Kaç askerin o gece vahşice öldürüldüğünü bile bilmiyoruz.

Eğer gerçekten bir yargılama yapılmış olsa, bu defa oklar Erdoğan ve çevresine çevrilecek. TBMM'deki Darbe Komisyonununundan ve mahkemelerden ısrarla kaçırılan Hulusi Akar, Hakan Fidan gibi isimler gitgide şüpheli hale geliyor. Askerler kendilerini savunmaya başladıkça işler daha da karışıyor, şüpheler daha da yoğunlaşıyor. Belli ki işler görüldüğünden de karışık.

Eğer gerçekten bir yargılama yapılmış olsa, bu defa oklar Erdoğan ve çevresine çevrilecek. TBMM'deki Darbe Komisyonununundan ve mahkemelerden ısrarla kaçırılan Hulusi Akar, Hakan Fidan gibi isimler gitgide şüpheli hale geliyor.

MACRON, ERDOĞAN'DAN 'TUTSAK GAZETECİYİ' ALABİLECEK Mİ?

MEHMET DİNÇ

MehmetDinc@Tr724.com

STRAZBURG

Macron ve Erdoğan arasında geçen son telefon konuşmasının konusu iki ülkenin ortak stratejik çıkarları ya da yeni işbirliği imkânları hakkında değil, Türkiye'de tutuklu bulunan Fransız gazeteci Loup Bureau içindi. Fransa basını ve kamuoyu gelişmeleri dikkatle takip ediyor. Le Monde, Liberation, Le Figaro gibi Fransa ve dünyanın önde gelen gazeteleri Türkiye'de yaşanan hukuksuzlukları okuyucusuna duyuruyor.

TÜRKİYE KENDİNİ ÇOK 'İYİ' TANITIYOR

Türkiye, tüm dünyada olduğu gibi Fransa basınında da son 4 yıldır olumsuz haberlerle gündemde. Demokrasiden otoriter rejime geçişin dayanılmaz sancıları, elbette dünyadan takip ediliyor. Fransa 15 gündür, gazeteciler için hapisane haline dönmüş Türkiye'den 27 yaşındaki gazeteci Loup'u kurtarmak için seferber olmuş durumda. Fransız gazeteci de Türk meslektaşları ile aynı hukuksuzluklara maruz kalıyor. Terörle suçlanan Bureau, gözaltına alınıp serbest bırakıldıktan sonra tekrar tutuklandı, keyfi olarak cezaevi değiştirildi, kendisine gönderilen kitaplar henüz ulaşılmadı dosyasına erişim kısıtlanıyor. Hükümet bu vesileyle hukuksuzlukları sınır ötesine taşıyor, haberi olmayan kaldıysa onlar da bu sayede Türkiye'deki hak ihlallerinden haberdar oluyor. Haberlerde sadece hukuksuzluklar değil, Türkiye'deki 'yandaş medya' kavramı da artık dünyaca tanınıyor.

Elysee sarayından yapılan açıklamaya göre Fransa Başkanı Emmanuel Macron Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı arayarak Türkiye'de tutuklu bulunan 27

yaşındaki gazeteci Loup Bureau'nun serbest bırakılmasını istedi. Macron, Loup hakkında kaygılarını dile getirirken en kısa sürede ülkesine dönebilmesini talep etti. İki liderin önümüzdeki hafta tekrar görüşmesi planlanıyor.

MEDYADA BU KONU GENİŞ YER BULDU

Le Monde'un haberine göre Almanya-Fransa ortak kanalı ARTE ve Fransa'nın TV5 kanalı için çalışan Loup, 26 Temmuz günü Irak-Türkiye'ye sınırında gözaltına alınmış ardından tekrar serbest bırakılmıştı. Fakat kısa bir süre sonra Şırnak'ta otobüs beklerken terör şube ekiplerince terör örgütüne üye olmak, yardım yataklıkla suçlamasıyla tutuklandı.

Haberde 15 Temmuz darbe girişiminden sonra 4 bin hâkimin Gülen hareketine yakın olduğu gerekçesi ile tasfiye edildiğine dikkat çekilirken, hakimlerin tasfiye gerekçesi olarak aynı suçlamanın (terör örgütü üyeliği) ileri sürüldüğüne değinilmiş.

Le Monde gazetesi, Fransız gazetecinin babası Loic ile görüştü. Habere göre Fransa konsolosluğu Loup'a kitap gönderdi ancak 22 gündür tutuklu bulunan gazeteciye henüz kitaplar ulaştırılmadı. Loic Bureau cumartesi günü oğlu ile telefon görüşmesi yapabildi. Loup'un babası Loic Bureau, Macron'un devreye girerek aramasından duyduğu memnuniyeti dile getirdi.

Liberation gazetesinin haberine göre Loup'un avukatı Martin Pradel, 26 Temmuz'dan beri tutuklu bulunan müvekkilinin, adalet bakanlığının

emriyle İran sınırındaki Van Cezaevine nakledileceğini duyurdu. Bu uygulamanın tamamen keyfi olduğunu söyleyen Pradel “Onu daha doğruya göndermenin hiçbir anlamı yoktur, şimdiye kadar Türk meslektaşım onu gün aşırı ziyaret ediyordu artık bu mümkün olmayacak, tamamen izole ediyorlar” ifadelerini kullandı. Loup’un avukatı, Türk yargısındaki prosedürlerin Fransa’ya göre farklı olduğunu dile getirirken OHAL ile bu durumun daha karmaşık hale geldiğinin altını çiziyor.

Bu tip hukuksuz uygulamalar artık Türkiye vatandaşlarının yabancı olmadığı uygulamalar. Avukata erişim engeli, dosyaya erişim engeli, adil yargılama hakkının elinden alınması gibi durumlar adiyattan. Ama herhangi bir Avrupa ülkesinde, yani demokrasi ve hukuk sistemi az buçuk oturmuş ülkelerde bu tip ihlaller olmaz, olsa bile müracaat edeceğiniz üst mahkemelerle mağduriyet giderilir. Terör soruşturması olduğu gerekçesiyle Loup’un dosyasına avukatların erişimi engellenmiş. Gazetecinin avukatı Pradel “Loup zor durumda, çok izole edilmiş durumda suçlamalar ise çok ağır” ifadesini kullanıyor.

2013’TE HAZIRLADIĞI YPG BELGESELİ ‘DELİL’

Loup Bureau 26 Temmuz’da Habur sınır kapısından Türkiye’ye giriş yaparken tutuklandı. Suçlama ise “terör örgütüne yardım ve yataklık”. Loep 2103 yılında Suriye’ye gitti ve bir daha dönmedi. 26 Temmuz’da Ankara’dan Avrupa’ya uçmak için Türkiye-Irak sınırından geçmek isterken gözaltına alındı.

Loup’un 2013 yılında hazırladığı YPG ile ilgili belgesel suç delili olarak gösteriliyor. Le Monde gazetesi, aynı tarihlerde PKK’nın Suriye’deki kolu olan PYD lideri Salih Müslim’in sürekli Ankara’ya gelip gitmesini ve o dönemde Türkiye ile PKK arasında ateşkes olduğu ve barış sürecinin devam ettiği habere eklemiş.

Genç gazeteci için Twitter’da #FreeLoupTurkey ve #JournalismIsNotACrime etiketleriyle destek çalışmalarını yapıyor. Bunun yanında milletvekil-

ri, gazeteci ve vatandaşlar destek olmak için imza kampanyaları düzenliyor. Merkezi Paris’te bulunan (RSF) Sınır Tanımayan Gazeteciler, Avrupa Gazeteciler Federasyonu gibi örgütler de Fransız gazetecinin serbest bırakılması için çağrıda bulunuyor.

TÜRKİYE’DE GÖZALTINA ALINAN YABANCI GAZETECİLER

- Mayıs ayında yine bir Fransız gazeteci Mathias Depardon, Hasankeyf’te fotoğraf çekerken gözaltına alınmış ve sınır dışı edilmek üzere Haziran ayına kadar gözaltında tutulmuştu. Basın kartı olmadığı belirtilen gazetecinin çektiği fotoğraflar ‘terör örgütü propagandası’ olarak değerlendirilmişti.

- Haziran ayında Taksim’de düzenlenen onur yürüyüşünü görüntülemeye çalışan AP kameramanı Bram Janssen ve Hollandalı gazeteci Olaf Koens gözaltına alınmıştı.

- Alman gazetesi Die Welt’in tutuklanan Türkiye muhabiri Deniz Yücel, örgüt propagandası ve halkı kin ve tahrik suçlamasıyla 14 Şubat’ta tutuklandı.

- Nisan 2016’da Türkiye kökenli Hollandalı köşe yazarı Ebru Umar, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan’a hakaret ettiği gerekçesiyle Kuşadası’nda gözaltına alındı. Adli kontrol şartıyla serbest bırakılan Umar daha sonra Türk vatandaşlığından çıkma kararı almıştı.

- Hollandalı gazeteci Frederike Geerdink 2009’dan beri Türkiye’de çalışıyor. 2015 ocak ayından ‘terör örgütü propagandası yapmak’ suçundan gözaltına alına Geerdink Nisan’da beraat etmişti. Gazeteci eylül ayında tekrar gözaltına alınıp iki gün sonra serbest bırakıldı.

- Guardian, Al Jazeera, Foreign Affairs gibi uluslararası yayınlara çalışan serbest gazeteci David Lepeska da 2016 yılında Türkiye’ye alınmamıştı. Bu geri çevirmeden sonra “yasaklı gazeteciler listesi mi var?” sorusu gündeme gelmişti.

- 9 Nisan’da gözaltına alınan İtalyan gazeteci Gabriele Del Grande ise Muğla Geri Gönderme Merkezinde tutulduktan sonra sınır dışı edilmişti...

Dünya basın özgürlüğü sıralamasında her geçen yıl bir basmak daha gerileyen Türkiye şu anda 180 ülke arasında 155 sıraya gerilemiş durumda. Medya kurumları kapatılan, gazetecileri demir parmaklıklar arkasında olan ülkenin vatandaşları artık sadece tek sesli yayınlar dinleyebiliyor. Türkiye’nin imajı, sınır ötesine taşan hukuksuzluklarla tarihinde hiç olmadığı kadar zedeleniyor. Bunca zarar hata ile açıklanamıyorsa, mutlaka kasıt vardır.

7. BÖLÜM:

249 insanın asıl katili kim?

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com

@veyhann

15 TEMMUZ akşamı katledilen çoğunluğu sivil 249 kişi hakkında detaylı herhangi bir rapor hazırlanmadı. MOBESE kameraları, kamu binalarındaki kameralar ve diğer görüntüler yayınlanmadı. Kurşunların hangi silahlardan çıktığı tam olarak tespit edilmedi. O gece asker, sivil halka uyarı ateşi açtı. Yüz binlerce insan sokağa çıkmıştı. Asker halka öldürme amaçlı ateş açsaydı binlerce insan ölürdü. Mutlaka asker kurşunuyla şehit olanlar da vardır. Ama diğer sivillerin ne kadarı böyle bilmiyoruz.

Bilemiyoruz çünkü hiçbirine otopsi yapılmadı.

KİMSE NİYE SOKAKTA OLDUĞUNU BİLMİYOR

16 Temmuz 2016 sabahı Genelkurmay Başkanvekili olarak atanan Orgeneral Ümit Dündar resmi açıklamasında 104 ‘darbeci asker’in öldürüldüğünü açıklamıştı. Bu doğruysa o gece ölen insan sayısı 353 oluyor. Başbakan Binali Yıldırım ise bu rakamı 36 olarak duyurmuştu. Hangisi doğru o bile belli değil.

O gece Erdoğan ve Hulusi Akar’dan kaynaklanan tam bir belirsizlik hakimdi. Bir kısım asker “Biz gece eğitimindeyken, Genelkurmay Karargahı’na siviller saldırıyor, dediler ve bizi buraya helikopterlerle getirdiler” diyor. Bir kısmı, **“Komutanımız Genelkurmay Karargahı’na bir IŞİD saldırısı olduğunu söyledi,**

onun için geldik” diyordu. Köprüye getirilen askerler ve harbiyeliler gece tatbikatına çıktıklarını sanıyordu. Bir kısmı da terör alarmı nedeniyle sokaktaydı. Büyük çoğunluğunun silahında şarjör bile yok.

Ve bu 104 askerin çoğu teslim olmasına rağmen katledildi. Halk teslim olan askere dokunmaz. O gece karanlık güçler sahadaydı. SADAT milisleri, ellerinde silahla koşturan karanlık gruplar hep o gece katliam peşindeydi.

Youtube’dan iki video:

<https://www.youtube.com/watch?v=2mWTpbz-ZVQM>

<https://www.youtube.com/watch?v=w7Jr5Yo6Afs>

GİZLİ BİR EL...

Meclis Darbe Girişimini Komisyonu üyesi CHP İstanbul Milletvekili Aykut Erdoğan: **“15 Temmuz gecesi neler yaşandı, bir pazarlık oldu mu, darbe önceden biliniyor muydu? Bu yüzden ilk olarak MİT Müsteşarı, Genel Kurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanlarının dinlenmesini istedik. İkinci olarak darbeci komutanların dinlenmesini istedik. Bunlardan alacağımız bilgilere göre darbe girişimi öncesi ve sonrasına doğru araştırılmanın genişletilmesini istedik. Bu kapsamda henüz sonuç alamadık. Sanki gizli bir**

el komisyonun çalışmasını engelliyor gibi hissediyorum.”

OLAYLARIN ÜSTÜ HIZLA ÖRTÜLDÜ CİNAYETLER TAMAMEN ASKERLERE YIKILDI

249 şehidin yanında bir de sokağa sürülen ve teslim olan masum er ve harbiyeliler var. Linç edilen 104 masum askeri linç edenlerle ilgili işlem yapıldı mı? Hayır. Ahmet Nesin’in aktardığına göre tutuklu bir üst düzey komutan mahkemede şu sözleri söylemişti: **“Köprüde ya da başka yerlerde kullanılan mermilerin balistik incelemesi neden yapılmıyor. Bu mermilerin balistik incelemesi yapılırsa, tutuklu bulunan askerlerin silahlarıyla örtüşmeyeceği görülecektir.”**

O gece sabaha karşı Ankara’da Jandarma Genel Komutanlığı’nda teslim olan askerlere, polis özel harekât tarafından öldürmek maksadıyla operasyon düzenlenmiş ve bu operasyonda darbeci olduğu iddia edilen ve teslim olmaya çalışan 18 subay öldürülmüştü.

Bu olaylar araştırılmadı, aksine üzerleri örtüldü.

CİNAYETLERİN MAKUL ŞÜPHELİLERİ ZİMMETSİZ DAĞITILAN MP-5 TİPİ SİLAHLAR

Hürriyet gazetesi, 30 Temmuz 2016’da Ankara’nın Çubuk ilçesinde işlenen bir cinayete ilişkin iddianameden zanlının şu sözlerini aktarmıştı: **“Tabancayı 15 Temmuz darbe gecesini Ankara Emniyet Müdürlüğü önünde dağıtmışlardı. Ben de oradan almıştım.”**

Valilik, 15 Temmuz gecesini darbe girişimine karşı koymak amacıyla silah dağıtıldığını doğruladı ama silahların yalnızca emniyet personeline verildiğini açıkladı. Fakat nasıl bir komiklikse son derece tehlikeli seri ateş edebilen otomatik bir silahı dağıtıyorsunuz ve zimmet kaydı tutmuyorsunuz. Ve bu silahlardan tekinin bile iade edilmediğini açıklıyorsunuz. Zimmet kaydı olmadığı için de rahatça **“onlar polisti”** diyebiliyorsunuz. Polislere dağıtıldıysa normal bir köylüde ne arıyor?

Ankara valiliğine sivillere silah dağıtma talimatını kim verdi? O gece zimmet kaydı tutulmaksızın dağıtılan MP-5 marka seri ateş yapabilen otomatik silahla kaç kişi katledildi?

NEVZAT TARHAN: 1000’İN ÜZERİNDE SUBAY-ASTSUBAY

SADAT’ın psikolojik harp sorumlusu Prof. Nevzat Tarhan, Habertürk’te 15 Temmuz’la alakalı neler demişti hatırlayalım: **“28 Şubat’ta YAŞ diye bir mekanizma vardı, yüzlerce, binlerce insanı tasfiye etti... Bu yaşanan süreçte -1000’in üzerinde subay astsubay-**

bu kişiler ne yaptılar? Bunlar tankın paletini takozlamayı biliyorlar. Bunlar periskopun üzerine çıkıp köreltmeyi biliyorlar. Bunlar tankın mazot hortumunu kesmeyi biliyorlar. Bunların hepsi o gece sahaya çıktı... Tankın üstüne çıktılar. Yaralananlar var aralarında.”

Tarhan’ın sözlerinin tercümesi şu: Silahlı bin kişi o gece sokaktaydı.

CİNAYETLERİN BİR BAŞKA ŞÜPHELİSİ: MİT

MİT’in anayasal görevi ne? İstihbarat toplamak. MİT, bunu dair tek bir şey yapmıyor. İstihbarat yapmayan MİT o gece muharip olarak sahaya çıkıyor.

MİT’in kendi raporuna göre teşkilat çalışanları o gece silahlı olarak sokakta.

15 Temmuz raporuna göre şu işleri yapıyorlar:

“Etkili silahlarla, caydırıcı atışlar yapılmış.”

“Teşkilat personeline ‘hava savunma unsuru içeren yeni silah kombinasyonu ile sahada bulunması/gö-

**NASIL BİR KOMİKLİKSE SON
DERECE TEHLİKELİ SERİ ATEŞ
EDEBİLEN OTOMATİK BİR SİLAHI
DAĞITIYORSUNUZ VE ZİMMET
KAYDI TUTMUYORSUNUZ. VE BU
SİLAHLARDAN TEKİNİN BİLE İADE
EDİLMEDİĞİNİ AÇIKLIYORSUNUZ.**

Ankara Valiliği itiraf etti: 15 temmuzda kayıtsız silah dağıttık

10 Haziran 2017

919

f t G+ p Like 7 Tweet

Ankara Valiliği, 15 Temmuz gecesini için “Sadece Ankara Emniyet Müdürlüğü mensuplarına personelin kimliği kontrol edildikten sonra yazılı olarak zimmet kaydı tutulmaksızın silah-mühimmat dağıtımı yapılmıştır” dedi.

Ankara Valiliği, Hürriyet’te yayımlanan, Mustafa Maraş isimli şahsın MP-5 model bir makineli tabanca ile cinayet işlediğini ve silahın 15 Temmuz’da emniyet tarafından dağıtıldığını içeren habere ilişkin açıklamada bulundu.

rev yapması’ talimatı verilmiş.”

“Anti-tank silahları ve uçaksavarlar ile birlikte 24 saat esasına göre tertibat alınmış.”

Raporda ana başlıklar bunlar ama bu silahlarla kimlere ateş edildi, kimler “etkisiz hale” getirildi bilmiyoruz.

Kritik soru şu: 249 insan 15 Temmuz’u destanlaştırmak için karanlık odaklara yem mi edildi?

Meclis Darbe Komisyonu’nun CHP’li üyesi Aytun Çıray, çok önemli bir teklif yapmıştı: **“15 Temmuz gecesi Millî İstihbarat Örgütünün konuşlandığı yerdeki tüm kayıtları -makam dâhil- güvenlik kayıtlarını, Genelkurmay Başkanlığının bütün güvenlik kayıtlarını istememiz gerektiğini düşünüyorum, kamera kayıtlarını. Ve Genelkurmay Başkanlığındaki kayıtlarda özellikle 18.00-20.00 arası çok önemli.”**

Tabii bu teklif komisyonun AKP’li üyelerince değerlendirilmedi. Komisyon, illüzyonun bozulmaması için elinden geleni yaptı.

SNİPER’LARIN GECESİ

Sniper ya da uzun namlulu, uzun mesafeli ateş yapan silahlar ile cinayet işlemek eskiden beri devlete yamanmış karanlık odakların adeti olmuştur. 1 Mayıs 1977 günü Taksim Meydanı’nda kutlanan İşçi Bayramı’nda 34 kişi hayatını böyle kaybetmişti. O gün Intercontinental Oteli’nin (The Marmara) üst katlarından da ateş açılmış korkunç bir katliam yaşanmıştı. Bu olay 12 Eylül 1980 darbesinin gelişini **“olgunlaştıran”** ilk önemli olaydı.

15 Temmuz akşamı ile ilgili pek çok sniper tanıklığı var.

O gece sosyal medyadan pek çok ‘sniper’ iddiası yer almıştı. Köprü trafiği içerisinde Periscope yayını yapan bir genç, nereden geldiği belli olmayan bir kurşunla vurulmuştu. AKP profili taşıyan Mansur Işık isimli şahıs, Twitter hesabından bu görüntüleri paylaşarak, **“Sniper hain, elinde telefon olan bir sivil vuruyor! Türk askerinin üniformasını ele geçirmiş bir hain yapıyor bunu!”** diye yazmıştı.

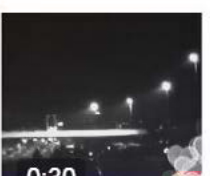

MANSUR IŞIK
@MANSURISIK

Takip et

Sniper hain elinde telefon olan bir sivil vuruyor!

Türk askerinin üniformasını ele geçirmiş hain yapıyor bunu!

140journos @140journos

Boğaziçi Köprüsü’nden Periscope’da canlı yayın yaparken vurulduğu belirtilen kişinin yayın görüntüsü paylaşıldı.

Bir başka görgü tanığı Hasan Mollaoğlu, gece saat 01.09’da **“Harbiye Orduevi’nin çatısından 1 veya 2 sniper halka ateş açıyor. 2 kişinin vurulduğunu gördüm”** diye yazdı.

AKP İstanbul Milletvekili Fatma Benli **“Nasıl gözü dönmüş aşağılık bir zihniyet Borsa’nın tepesine sniper yerleştirip halka ateş eder? Borsa önündeki ölü ve yaralılarımız da hedef”** şeklinde tweet atmıştı.

Av. Fatma BENLİ
@AvFatmaBenli

Nasıl gözü dönmüş aşağılık bir zihniyet Borsa’nın tepesine sniper yerleştirip halka ateş eder Borsa önündeki ölü ve yaralılarımızda

Bir başka tanık şunu anlatıyor: **“15 Temmuz günü Acıbadem Telekom’a bakan binalardan birinde bir daireye Özel Harekât polisleri geliyor. ‘Akşam burada bir operasyon olacak, daireyi boşaltın’ diyerek ev ahalisini gönderiyor. O gece o bina önünde 6 kişi vurularak şehit ediliyor. Bu bilginin kaynağı, bizzat orada şehit olanlardan birinin yakını.”**

16 Temmuz saat 14.51’de gözünden vurulmuş bir vatandaşın fotoğrafını paylaşan ‘mctellioglu’ “Acıbadem’de gözünün üstünden sniper ile vurulan Emin Ekşioğlu” diye yazmıştı.

TEO @teo_dorakis · 13 Tem

@teo_dorakis adlı kullanıcıya yanıt olarak

#OlçakNeBiliyor

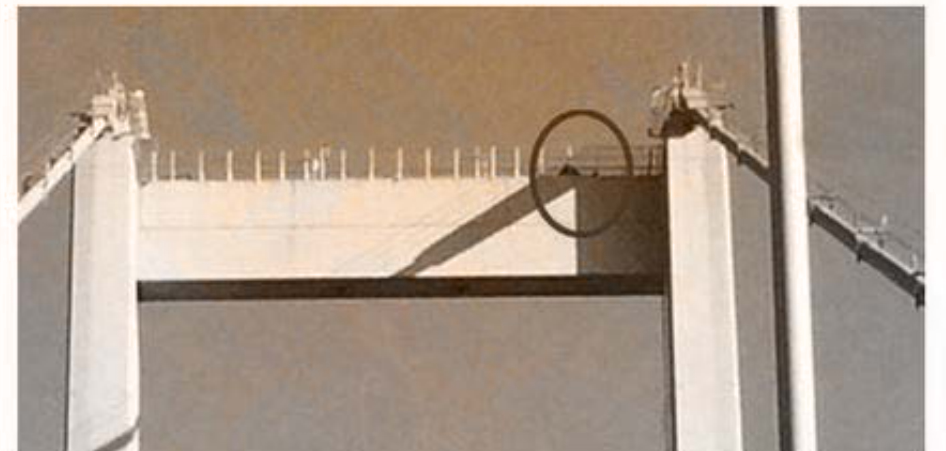
Nihal OLÇOK, "Eşimi ve oğlumu sniper vurdu" derken, Emniyet neden yalanlıyor?

Erol Olçak ve İlhan Varank neden öldürüldü?

Emniyet Müdürü Çalışkan: Sniper konusu şehir efsanesi

02 Kasım 2016 - 11:57 | Son Güncelleme : 02 Kasım 2016 - 12:07

İstanbul Emniyet Müdürü Mustafa Çalışkan, darbe komisyonunda 15 Temmuz gecesiyle ilgili bilinmeyen bir ayrıntıyı anlattı. Çalışkan açıklamasında **"Sniper konusu şehir efsanesi. Boğaziçi Köprüsü'nde sniper yoktu. O köprü'nün bir bacağının üzerindeki sallanan şey sniper değildi"** dedi.

O gece hayatını kaybeden gençlerden Mahir Ayabak’ın annesi, Ülke TV mikrofonlarına şunları söylemişti: **“Hainler orada pusuda yatıyorlarmış. Siyah bir transit, keskin nişancılar varmış içinde. Halkın üzerine ateş açıyorlar ve maalesef sırtından girip oğlumun kalbini parçalayarak... Oğlum orda şaha-**

det şerbetini içiyor.”

Köprüden bir başka görgü şahidi 15 Temmuz sonrası canlı yayında heyecanlı bir şekilde şunları anlatıyordu: **“Köprüde askerlerin olduğu taraf değil de diğer taraftan, yani köprüden Anadolu yakasına geçiş tarafından, polis insanların üzerine ateş açtı. Bak, polis insanlara ateş etmediyse şerefsizim. Açsınlar, kameralara baksınlar ya! Mini Cooper’lı iki tane şerefsiz, baktı böyle, ateş etti takır takır!”**

EROL OLÇOK CİNAYETİ

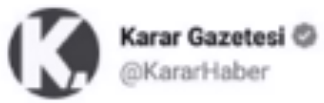
15 Temmuz akşamı köprüde oğluyla birlikte şehit edilen Erol Olçok’un eşi Nihal Olçok, 11 Temmuz 2017’de Teke Tek programında Fatih Altaylı’nın sorularını cevaplarken şunları diyor: **“Eşimi ve oğlumu sniper vurdu, O kurşun öyle kurşun değildi biliyorsunuz. Deldi geçti, değil, yardı geçti. Erol Bey vuruluyor, Abdullah o gece sussa, ‘Baba’ diye bağırmasa vurulmayacak”**

Daha ilginç bir şey daha diyor:

“Biliyor musunuz ben Emir ve Şamil’e (diğer oğulları), ‘Babanızı ve abinizi vuran kişiler vuruldu’ dedim. Tek nedeni vardı. İntikam hisleri olmasın diye... Ama sabah 06.30-07.00 gibi haber geldi ki gerçekten vurulmuşlar.”

Sniper’lara ait şüpheleri artıran bir başka argüman her ikisinin de sırtından vurulmasıydı. Erol Olçok, askerleri iknaya doğru ilerlerken, askerler tarafından arkadan vurulması imkansızdı.

Karar gazetesi bu cinayetlerle ilgili daha sonra sitesinden kaldırdığı şu haberi yayınladı:

Kallesler Erol Olçok ve oğlu Abdullah Tayyip Olçok’u sırtından vurmuş | ÖZEL HABER krr.im/13WW

09:42 - 06 Ağu 2017

MG3 ve G3 silahlarda kullanılmak üzere imal edilmiş ve 6136 sayılı yasaya göre ‘yasak’ niteliğinde fişeklerle, uzaktan atışla 34 vatandaşı vurduğu ettiği ortaya çıktı. Köprüde şehit olan Reklamcı Erol Olçok ve oğlu Abdullah Tayyip Olçok’un ise sırtlarından vurulduğu belirlendi. Olçok’un arka sağ omuz, oğlu Abdullah’ın ise arka sol omzundan giren birer mermiyle iç kanama sonucu şehit oldukları tespit edildi. Darbecilere direnen vatandaşların vücutlarına isabet eden mermilerle iç

Haber, resmi tezi yalanlıyordu. 6 Ağustos’ta yayınlanan bu haber derhal siteden kaldırıldı ve 7 Ağustos’ta Karar gazetesi kendini kurtarmak için “sırtından vurmayı”ı gizleyerek manşet yaptı.

O gecenin sabahı Erol Olçok’un karısını telefonla kim aradı?

Olçok’ların katillerinin infaz edildiğini kim söyledi?

Katiller nasıl ve neye göre tespit edildi? İsimleri ne? Ve bu infaz nasıl yapıldı?

Peki o gece köprüde yaşananların aydınlanması için tüm mobese kameraları incelendi mi? Metrobüslerin arıza, kaza gibi durumlar ve duraklardaki yığılmalar **“Metrobüs Komuta Merkezi”**nden takip edilip anında müdahale ediliyor. Peki 15 Temmuz ile ilgili Metrobüs İzleme Merkezi’ndeki kayıtlar incelendi mi? Tabi ki hayır.

BİR BAŞKA İTİRAF SARAY TROLÜNDEN

AKP’nin “kanaat önderi” isimlerden Fatih Tezcan geçenlerde önemli bir şey söyledi: **“... Beri taraftan da silahlı bir şekilde... ağızımla söylüyorum. 15 Temmuz’da Emniyet’e gelip kurtaran İHH’nın bazı isimleri idi. İlk inenler Bülent Yıldırım ve yanındakilerdi.”** Bu sözlerin tercümesi şu: Silahlı başka gruplar da var-

SNİPER’LARA İLİŞKİN ŞÜPHELERİ ARTIRAN HER İKİSİNİN DE SIRTINDAN VURULMASIYDI. EROL OLÇOK, ASKERLERİ İKNAYA DOĞRU İLERLERKEN, ASKERLER TARAFINDAN ARKADAN VURULMASI İMKANSIZDI.

dı. O gecenin görüntülerinde yer alan silahlı karanlık şahıslar kimdi ve nereden organize edildiler?

KALABALIĞI PROVOKE EDENLER...

Emekli Tümgeneral Ahmet Yavuz “*Vesayet Savaşları*” adlı yeni çıkan kitabında yaşadığı kritik bir olayı anlatıyor: “*Sokağın köşesindeki meydanda yoğun bir kalabalık ve askerler gördüm. ‘Eyvah’ dedim içim-*

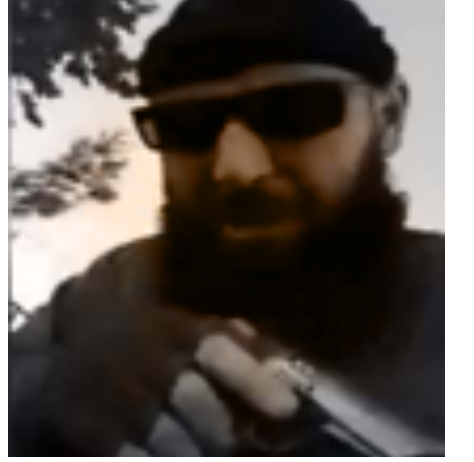
den. Çatışmayı önlemem ve askeri kışlaya geri göndermem gerektiği hissiyle kendimi sokağa bıraktım. Meydandaki kalabalık 300-400 kişi, dar sokaktaki askerler 40 kadardı. Sivil ve asker karşı karşıyaydı. Kendimi emekli general olarak tanıttım. Darbeye karşı bir kişilik olduğumu vurguladım. Askerlere döndüm. Komutanlarını sordum. Arkadaydı. Geldi. Yasadışı bir iş yaptıklarını, derhal kışlalarına dönmeleri gerektiğini söyledim. Bir yandan sivillerle, diğer yandan binbaşıyla konuşuyordum. Kalabalık içinden iki kişiyi zapt etmek sorunu yaşadık. Sonradan, bunlardan birinin sivillere ‘Asker ateş açacak!’, askere yaklaşıp ‘Ateş açın!’ dediğini öğrendim.”

‘SİVİLLERİ SARAY’A BAĞLI SADAT MİLİSLERİ VURDU’

Pentagon’da Türkiye, İran ve Irak konularında danışmanlık yapmış olan ve Middle East Quarterly (Orta-doğu Bülteni) dergisinin editörlüğünü yapan ABD’li Michael Rubin “*Türk Ordusunu Kontrol Etmenin Hesaplaşması*” başlıklı yazısında önemli şeyler diyor: “*SADAT’ın başındaki ve Erdoğan’ın ordu danışmanı olarak atadığı Adnan Tanrıverdi 1997 darbesinin ardından İslamcı bağları nedeniyle ordudan tasfiye*

edildi ve görünen o ki son 20 yıldır bunun intikamı üzerine yoğunlaşmış. SADAT’ın binlerce emekli ordu mensubu ve İslamcı personeli bulunmakta. Yakında kendilerini resmi olarak NATO’nun en güçlü ikinci ordusunun içinde bulabilirler.

Tanıklıklara göre SADAT, başarisiz 15 Temmuz darbe girişimi akşamında, birçok insanın ölümünün de arkasında.”

Bu videodaki kişi kim, tabi ki savcılık araştırmadı!
<https://www.youtube.com/watch?v=Fhw2sX-nXcl>

‘POLİSİ ÖLDÜREN MERMİ BİZİM SİLAHIMIZDAN DEĞİL!’

Erdoğan’a suikast davası sanıklarından Özel Kuvvetler Komutanlığı’nda görev yapan Üsteğmen Mehmet Demir’in mahkemede söyledikleri de aynı odakları işaret ediyor: “*Bizden önce bir grup Marmaris’e gelmiş ve ölümler onların girdiği çatışmada olmuştur. Bizden önce gelenler Türk Silahlı Kuvvetleri personeli değildir. Paramiliter gruplar olduğuna inanıyorum. Biz çatışmaya girmemeye büyük özen gösterdik... Olaydan sonra toplanan 772 boş kovandan 192’si bize aittir. Ortalama kişi başı 10 mermi atılmadı. Üzerimizde 6 şarjör olan bizler ancak birisini kullanmıştır... 03.20’den önce farklı gruplar gelip çatışma çıkartmışlardır. İlk ateşi de polisler açmıştır. Şehit polisin göğsündeki ateş timin atışıyla olmaz. Timin atışının ters istikametindedir.”*

Yarın: 8.Bölüm, DARBEYİ HALK MI ENGELLEDİ?

YASEMİN AYDIN

YOL AYRIMINDA BİR HAREKET

Zorunlu göç ve Hizmet (1)

Evet, hain darbe girişiminden sonra yayınlanan kanun hükmündeki kararnamelerin hiçbir bir sürpriz getirmedir. Darbe girişimini Allah'ın bir nimeti olarak algılayan bir zihniyet, başlattığı irrasyonel cadı avından hiçbir şekilde vazgeçmeyeceğini ortaya koydu. Erdoğan'ın şahsında, AKP'nin otoriterleşmesini kınayan, hukuk devletini yok eden girişimlere karşı ses çıkarmaya çalışan ve medyaya saldırıyı eleştiren Hizmet Hareketi, Erdoğan'ın akıllara durgunluk veren nefret söyleminin etkisiyle peşinen suçlu ilan edildi. Ancak bu geniş bir kitlede herhangi bir rahatsızlık oluşturmazdı, aksine bu cadı avı adeta bir 'festival' haline geldi.

İki seneye aşkın bir süredir sürekli saldırı altında olan Hizmet, sivil karakterini yine çok net bir biçimde ortaya koymaktadır. Ellerinden tüm mal varlıkları alınan, adeta yağmalanan, hiçbir gerekçe olmadan hapislere atılıp, günlerce haber alınamayan insanlar, çaresizce adaletin ülkeye geri dönmesini beklemekten başka bir şey yapmamaktalar. Hareketin ülke dışındaki mensupları ise, ellerinden geldikçe vuku bulan insanlık suçunu duyurmaya çalışmakla birlikte, bir ikilem yaşamaktalar: Erdoğan rejiminin lanse etmeye çalıştığı gibi bir durum olmadığını ifade çabasının beraberinde bu inisiyatiflerinin Türkiye'de bulunan Hizmet mensuplarının olduklarından daha zor durumda bırakma ihtimali de var. Bu-

nun da ötesinde, özellikle Türk nüfusunun yoğun olduğu Avrupa ülkelerinde, faaliyet alanlarının daralması sonucu, ciddi bir oryantasyon kaybı söz konusu. Bu ülkelerde Hizmet, potansiyelinin neredeyse yüzde 95'ini orada bulunan, dini hassasiyeti olan Türk toplumuna kanalize ettiğinden ve geline nokta, bu kesimin büyük bir kısmı, AKP taraftarı olduğundan dolayı, hareket kendini varoluşsal bir boşlukta bulmuştur.

Burada sorulması gereken soruların başında şunlar geliyor:

(1) Hizmet neden kendisinde var olan potansiyeli Türkiye'den gelmiş olanlara konsantre etti?

(2) Neden 'Avrupa' tipi bir hizmet modeli geliştirmek yerine, ısrarla Türkiye şartlarında bir modelde ısrar edildi?

(3) Avrupa'da bulunan Türkiyelilerin içinde de neden yine çoğunlukla zaten 'dindar' olanlara yönelindi, örneğin Alevi, Kürt veya seküler kesimle ilişkilerin neden sembolik olmaktan öte bir seviyede olmadı?

Aslında tüm bu soruların cevabını basite indirgeyerek tek bir kelime ile vermek mümkün: Pragmatizm.

HİZMET, PRAGMATİZM VE İMTİHANLAR: AVRUPA ÖRNEĞİ

Hizmet Hareketi, ilhamını aldığı dinden esinlenerek hem formel, hem de informal bir eğitim seferberliği başlatmıştı. Toplumsal barış için hizmet ederek, Allah'ın rızasını kazanacağını düşünen bir Hareketin odağını eğitim hizmetlerine vermesi ve bir zaman sonra bu eğitim hizmetlerinin cisimleşmiş halini – okul, kurum sayısı – zaman zaman temel hedef olarak algılaması bir çeşit ‘pratiklik’ ile açıklanabilir. Beraberinde bu eğitim hizmetlerinin ‘ferahı’ için gayet Türkiyeli bir tepki vererek ‘resmiyette’ hiçbir şekilde ilham kaynağı olan Fethullah Gülen’in zikredilmemesi, hatta yer yer var olan bağlantının tamamen yalanlanması, ayrıca buradaki ‘pragmatizm’in göstergesi.

Hâliyle Avrupa’daki okulların da bu pratik akıldan etkilendiği görülebilir. Öncelikli hedef olarak belirlenen ‘dindar’ Türklerin çocukları için gerekli koşulları yerine getirmek uzun süre yeterli olmuş. Hizmet’in eğitim hizmetlerinde oluşturduğu Türkiye tecrübesini dönüştürme, sergilediği değerleri bulunduğu toplumun kültürel diline çevirme yerine, yasal şartların gerektirdiği minimumla yetinmeyi özel bir başarı olarak gören eğitim kurumları, elbette ki toplumsal bir ihtiyaca cevap niteliğindeydiler. Almanya gibi sosyal adaletin özellikle eğitim alanında var olmadığı, çok fazla rekabet içeren bir eğitim sisteminde Türk kökenli çocuklara özel okul ortamında sunulan imkanlar, ailelerin okul sorumlulukları ile Türkçe konuşabilmeleri, kısaca Türk kökenli öğrencilerin normal eğitim sisteminde ulaşmaları zor olan başarıyı yakalama beklentisi, bu eğitim kurumlarını çok cazibeli kıldı.

Şimdi bu kurumların içinde bulunduğu imtihan, Türkiye kökenli öğrencilerine sundukları hizmet kalitesini düşürmeden, yerel öğrenciler için de cazibeli bir hâle gelecek şekilde bir dönüşümün içine girmek. Zaman zaman göze çarpan, örneğin ‘Alman öğrenciler ile daha fazla ilgilenilmesi’ sorunu, negatif bir değişimin alameti. Değişim önceki şartlardan dolayı var olan kesimi dışlayıp yeni açılımlar yapılacak kesime ekstra ilgi göstermekle gelmeyecektir. Zaten bu okulları aslında ‘daha cazip’ kılacak da, buradaki çok kültürlü ortama eşit mesafede bir konuma sahip olabilmek olacaktır.

Benzer bir gelişme diyalog kurumlarında da söz konusu: Diyalogun aslında toplumsal barışa bir katkı için araç olarak tanımlanması gerekirken, var olan kurumları korumak için PR yapan kurumlar olarak görünmesi Hareket’te yaygın olan, şartlara bağlı pragmatist zihniyetten kaynaklıdır. Diyalog kurumları, farklı aidiyetten insanları bir araya getirerek toplumsal sorunların masaya yatırıldığı, çözüm önerilerinin tartışıldığı ve toplumsal sorunları çözme adına projelerin hayata geçirildiği kurumlar olması gerekirken, çok uzun bir müddet adeta bir Türkiye tanıtım merkeziymiş gibi hareket etti.

Evet, Ebru ve Hat vesilesiyle irtibata geçildi, bunlar tanıtıldı, misafirler hayranlıkla dönen semazenleri izlediler, ama genel manada bir ‘biz’ ruhu oluşmadı; o misafirler, misafir olarak kaldı büyük ölçüde.

Bu tarz aktiviteler ile zaten farklı kültürlere meraklı olan, yeni şeyler öğrenmeye meraklı insanlarla irtibata geçmek mümkün oldu, lakin toplumun merkezi ve sağında kalan veya profesyonel hayatı çok yoğun olan insanlar için bir ebru kursunun cazibesi olmayacağı aşikâr. Dünyayı kurtarma derdinde olan, toplumun bir yarasına çare bulmak için koşuşturan insanlarla bir ‘biz’ kimliği altında buluşmak için, toplumsal sorunların farkında olmalı ve onlara yönelik çalışılmalı.

Belki bütün bu girişimler o dönem için gerekliydi. Elzemdi. Lakin şimdiki imtihan bu süreçlerin değişim ve yenilenmeye girmesi. Test edilmiş ve bir şekilde ilgi görmüş metotları tamamen topyekûn terk etmek de akıl kârı değil elbette. Daha inovatif fikirlere karşı açık olmak, Gülen’in ‘yenilenme’ fikrini uygulamaya koyabilmek de şimdinin imtihanları arasında.

Özellikle Avrupa’daki diyalog ve eğitim kurumları, kendi prensiplerinden ödün vermeden bu değişimi kapsayıcı bir şekilde gerçekleştirebilirlerse, içinde bulunduğumuz baskının oluşturduğu momentumun hızı başlarını döndürüp, kendi özlerine ters girişimlerde bulunmazlarsa, baskıyı büyük bir fırsat olarak değerlendirme imkânını yakalayabilirler.

ALPER ENDER FIRAT

Kan tadıyla sarhoş olanlar

‘BİRİ DE ÇIKIP İYİ Kİ VARSIN EREN DEMİYOR’ dediğinde sesini duyan olmamıştı. Varlığını birilerine duyurmak için kendi içinde sessiz çığlıklar atmıştı da kimsenin umuru olmamıştı. Çünkü yaşıyordu. Yaşarken onun bu sessiz çığlığına kimse cevap vermedi ve O’na ‘iyi ki varsın Eren’ diyen olmadı.

Bu nekrofilî ülkede ancak ölünce insanların dikkatini çekti. Çünkü ölüleri daha çok seviyordu bu ülke. Ölüm üzerine kurulmuş bir düzeneği vardı. Öldüğünü duyanlar ardı ardına ‘iyi ki varsın Eren’ demeye başlamışlardı. Binlerce, on binlerce, yüz binlerce ‘iyi ki varsın Eren’ mesajı gelmişti ama artık Eren yoktu. Erenin gencecik bedenini de tıpkı önceki on binler gibi ölümden saltanat devşirenlere kurban edilmişti.

Develer, çöl dikenini yemeyi çok severler. Bir ayakkabıyı delecek kadar büyük olan bu dikenleri yiyince develerin damakları kanar. Tuzlu kanın tadı diken ile karışınca devenin çok hoşuna giden bir tat ortaya çıkar. Deve ağzına gelen tadı kandan değil diken-den bilir. Yedikçe kanar, kanadıkça yer, bir türlü kendi kanını yemeye doyamaz.

Deve için öyle dayanılmaz bir lezzete dönüşür ki, sonunda diken yiye yiye kan kaybından ölür. Araplar, devenin diken yemesine ha-re-se yani kendi kanında boğulmak derler. İhtiras kelimesi de buradan gelir.

Kendi kanının tadında sarhoş olmuş bu ülkeyi ne kadar da güzel anlatıyor öyle değil mi? Kan aktıkça hamaseti büyüten, hamaseti büyüttükçe kan isteyen ve o kanın tadıyla sarhoş olan bir ülke.

15 yaşında gencecik bir çocuk toprağa düşmüş, insanlar terörü temelden sorgulamak yerine ölümü güzellemeyi tercih ediyor, çocuğun nasıl da güzel öldüğünü konuşuyorlar. AKP Genel Başkanı Recep T. Erdoğan annesini arıyor, ölmekle cennette nasıl güzel bir parsel aldığını anlatıyor. Koca koca insanlar Eren’in ölümünü Çanakkale’de, İstiklal Savaşında ölen 15’lilere benzetiyor, gerine gerine bu ülkede daha çok Eren’lerin olduğundan dem vuruyor. Siyasetçiler,

politikacılar, statlar, sosyal medya nasıl da güzel öldün tadında paylaşımlar yapıyorlar.

İşte tam da ‘kanın tadıyla sarhoş olma’ bu olsa gerek. Kimse teröristler Maçka’ya kadar nasıl ulaştı, o çocuğun operasyonda ne işi vardı diye sormuyor. Ama asıl olarak da her gün evlat yiyen bu terör niye var diye temelden sorgulamıyor.

Hatırlayın –hatta hiç unutmayın- 400’ü verin bu iş sulh içinde çözülsün demişti ama alamamıştı 7 Haziran 2015’de. Seçimlerinden sonra Saray’ın gazeteleri ne yapalım ‘millet kaosu seçti’ demiş bundan sonra ne olacağını açık açık söylemişlerdi.

Madem öyle deyip masaya tekmeyi vurmuştu Saray. O tarihten sonra binlerce asker, polis, sivil AKP 1 Kasım’a ulaşabilsin diye toprağa düştü. Bu sayede 1 Kasım seçimlerinden zaferle çıkmıştı. Terör işe yaramıştı. Can derdine düşen, devleti tehlikede gören halk mevcut hükümetin etrafında yeniden birleşmişti. Madem terör işe yarıyordu o halde devam etsindi. PKK denen muktedirlerin maşası örgüt, tam istenen şekilde davranmaktan geri durmuyordu. Yıllar geçiyor, bölge değişiyor, stratejiler, ittifaklar değişiyor ama PKK tarzını ve politikasını hiç değiştirmiyordu. Çünkü onun tek bir görevi vardı o da Türk siyasetini dizayn etmekte.

Türkiye dikenini çiğniyor, dikenini çiğnedikçe bunun lezzetinden sarhoş oluyor. Şehitler ölmez vatan bölünmez diye diye kendi kanını içiyor. ‘Şehitler ölmez vatan bölünmez’ ise bütün detaylar, bütün sorgulamalar, bütün sorular, bütün niçinler bir tarafa bırakılır. Televizyonlar, haber bültenleri, filmler, diziler ölmeyi, kanı, şiddeti kutsar, ölümün güzelliği üzerine destanlar yazılır. ‘Eren nasıl güzel öldü ama. Bu ülkede Erenler bitmez, 15’lik delikanlılar bitmez’

Fakat bu destanı yazanları binlerce korumayla gezerler, çocukları, evlatları, kendileri ölümün ulaşamayacağı (!) kaleler içinde emin bir şekilde yaşarlar. Ama unutmasınlar ki sivasız evde oturanların çocuklarından akıyor olsa da o kan bu toplumun kanı. Ha-re-se ülkeyi öldürür.

**Türkiye dikenini
çiğniyor, dikenini
çiğnedikçe bunun
lezzetinden sarhoş
oluyor. Şehitler
ölmez vatan
bölünmez diye diye
kendi kanını içiyor.**

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

ANTONIO CONTE

JÜRGEN KLOPP

ARSÈNE WENGER

FRANK DE BOER

Şampiyon hocaların şampiyonluk yarışı

PREMIER LİG'DE bu sezon şampiyonluk yarışı verecek takımlar listesinde Chelsea, Arsenal, Manchester United, Manchester City ve Liverpool gibi takımlar bulunuyor. Kadro yapısı olarak diğer takımlardan birkaç gömlek üstün olan bu takımları şampiyonluk yarışında avantajlı kılan sadece oyuncu kalitesi değil. Takımın dümeninde oturan teknik adamların kalitesi ve geçmişte yaşadıkları başarılar şampiyonluk yolunda daha avantajlı olmalarını sağlıyor. İşte Premier Lig'de oyuncularını gölgede bırakan teknik adamların başarılı geçmişleri.

ANTONIO CONTE (CHELSEA): Son şampiyon hoca olarak sezona başlayan Antonio Conte, Chelsea'da ilk sezonunda mutlu sona ulaştı. Teknik adamlık kariyerinde Bari'yi Serie A'ya taşıyan Conte, 2011'de 13 yıl formasını giydiği Juventus'u çalıştırmaya başladı. Burada kariyerinin altın yılları başladı. Şikeden dolayı lig düştükten sonra geri döndüğü Serie A'da zirveye hasret kalan Juventus, Conte ile daha ilk yılında şampiyonluk yaşamakla kalmadı ligi 3 yıl üst üste zirvede tamam-

ladı. 2014-16 arasında İtalya milli takımını da çalıştıran Conte, kulüp başarısını milli takıma taşıyamadı.

ARSENE WENGER (ARSENAL): Adı Arsenal kulübüyle özdeşleşen Wenger, Eylül 1996'dan bu yana görev yapıyor. Arsenal'i 3 kez şampiyon yapan Wenger, FA Cup'ı 7 kez, FA Community Shield'i ise 5 kez kazanma başarısını gösterdi. Görev yaptığı sürece Arsenal ligi geçen yıl hariç hep ilk 4'te bitirdi. Ancak Arsenal taraftarı ondan sadece kupa kazanmasını değil şampiyonluk sevinci yaşatmasını bekliyor.

JOSE MOURINHO (MANCHESTER UNITED): FC Porto'yu Portekiz liginde şampiyon yaparak kariyerindeki ilk önemli başarıyı kazanan Mourinho, UEFA Kupası ve Şampiyonlar Ligi'ni kazanarak Avrupa'nın sayılı teknik adamlarından biri oldu. Chelsea'yi 50 yıl aradan sonra 2005'te şampiyon yaparak Ada'da ilk zaferini ilan etti. Chelsea'den sonra Inter, Real Madrid'de şampiyonluk yaşayan Mourinho'nun kariyerinde toplam 8 lig şampiyonluğu, 2 Şampiyonlar Ligi

JOSÉ MOURINHO

RONALD KOEMAN

PEP GUARDIOLA

RAFAEL BENITEZ

ve 2 UEFA Kupası başarısı bulunuyor. Geçen sezon geldiği Manchester United'la UEFA Avrupa Ligi'ni kazanan Mourinho'nun bu yıl hedefi şampiyonluk.

JOSEP GUARDIOLA (MANCHESTER CITY): Henüz 37 yaşında 2008'de Barcelona'yı çalıştırmaya başlayan Josep Guardiola bir teknik adamın uzun kariyerinde kazanacağı başarıları 4 yıla sığdırdı. 4 yıllık Barcelona yıllarında 3 La Liga ve 2 Şampiyonlar Ligi olmak üzere toplamda 14 kupa sevinci yaşadı. 2013-16 arasında Bayern Münih'i çalıştıran Guardiola, burada da 3 lig şampiyonluğu olmak üzere taraftarlarına 7 kupa sevinci yaşattı. Geçen yıl Manchester City'yi çalıştırmaya başlayan Guardiola kariyerinde ilk kez bir sezonu kupasız kapatırken, bu sezon hedefi Barcelona ve Bayern Münih günlerini tekrarlayıp şampiyonluk yaşamak.

JÜRGEN KLOPP (LIVERPOOL): Teknik adamlık kariyerine 2001'de Mainz 05 takımıyla başlayan Jürgen Klopp, Bundesliga'nın bu iddiasız takımına oynattığı başarılı futbolla dikkatleri çekti. 2008'de ligin üst düzey takımlarından biri olan Borussia Dortmund'u çalıştırmaya başlayan Klopp, şampiyonluk yolunda ligin tek hâkimi Bayern Münih'e ciddi rakip olabilen bir takım oluşturdu. 2 kez Bundesliga şampiyonluğu yaşayan Klopp, Almanya Kupası ve Almanya Süper Kupası'nı da kazandı. Borussia Dortmund'u Şampiyonlar Ligi'nde final oynattı. 2015'te Liverpool'u çalıştırmaya başlayan Klopp'tan beklenti büyük, 20 yıldır uzak kalınan şampiyonluk.

FRANK DE BOER (CRYSTAL PALACE): Bir dönem Galatasaray formasını da giyen Frank de Boer, Hollanda'nın yetiştirdiği en önemli defans oyuncularından biriydi. Teknik adamlık kariyerinde altın dönemli 2010'da göreve geldiği Ajax'ta yaşadı. 6 yıl çalıştırdığı Ajax'la 4 lig ve 1 kupa şampiyonluğu yaşayan Frank de Boer'ın 2016'da başlayan İnter macerası ise sadece birkaç ay sürdü. Haziran ayında Crystal Palace ile anlaşılan Frank de Boer'in başarılı geçmişine rağmen Premier Lig'de zirveye çıkması beklenmiyor.

RONALD KOEMAN (EVERTON): Hollanda futbolunun bir başka efsanesi Ronald Koeman, teknik adam olarak Ajax'la 2 kez ve PSV ile bir kez Hollanda ligi şampiyonluğu yaşadı. Benfica, Valencia ve AZ Alkmaar döneminde ise kupa kazanan Koeman, Everton ile ligde üst sıraları hedefliyor.

RAFAEL BENİTEZ (NEWCASTLE): 2001-04 arasında çalıştırdığı Valencia ile Barcelona ve Real Madrid'i geride bırakıp, 2 kez La Liga şampiyonluğu yaşayarak adını duyuran Rafael Benitez başarılı kariyerine 2004'te UEFA Kupası'nı ekledi. Liverpool'la Şampiyonlar Ligi ve UEFA Süper Kupası sevinci yaşayan Benitez, iki kez de yerel ligde kupa kaldırdı. Kupa kaldırmaya İnter ve Napoli'de de devam etti ve İtalya kupasını kazandı. Chelsea ile ise 2013'te UEFA Kupası'na uzandı. Geçen sezon ligden düşen Newcastle'ı yeniden Premier Lig'e taşıyan Benitez'in bu sezon hedefi ligde üst sıralar.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN,
GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

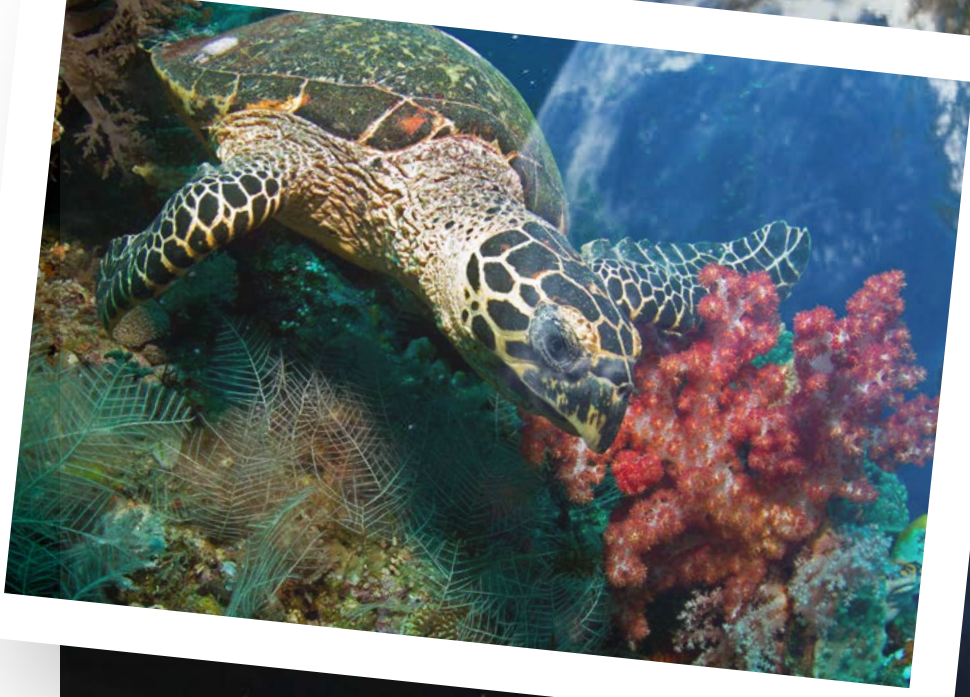

MURAT KANI

Den Haag

GÖRSEL BİLGİ ŞÖLEN MERKEZİ YA DA OMNİVERSUM

YAŞADIĞIMIZ EVRENİ ve kainata ait sırları görmek isteyenler Hollanda'nın Parlamento Başkenti Den Haag şehrinde ki büyük boyutlu film merkezi Omniversum'u ziyaret ediyor. Omniversum, kainatın oluşumunu film projeksiyon sistemi ile ziyaretçilerine tanıtıyor. İzleyenlere kültür, doğa ve bilim temalı filmlerle görsel bilgilendirme yapılıyor. Müzik, tarih ve eğlence programları da mevcut. Filmler özel IMAX kameralarla çekiliyor. Yetkililer ortalama olarak, bir IMAX filminin 2 yıl süren bir çalışma ile yaklaşık 12 milyon Euro'ya tamamlandığını belirtiyor.

Omniversum, yarım küre şeklinde. Bu durum düz bir ekrana daha iyi bir görüntü akışı sağlıyor. Gelişmiş sesli sinyaller, özellikle eko sistemi ile izleyenlere farklı bir ortam sunuluyor. 300 koltuk kapasitesi bulunan Omniversum'da kendinizi bazen dünyanın ötesinde buluyorsunuz.

1976'DAN BU YANA

1976 yılında çıkan yangında tahrip olan bir bina, el-

den geçirilip yenilendikten sonra 1984 yılında Avrupa'nın ilk IMAX Dome filmlerinin gösterildiği mekan haline getirildi. 2005 yılında, Yunuslar belgeseli çekildi. Bu belgesel Omniversum tarihinin en popüler filmi oldu ve 300 bin ziyaretçi çekti.

2016 YILINDA 800 BİN ZİYARETÇİ

Daha sonra Afrika Serengeti filmi 2007 yılı Şubat ayında vahşi safari hayatını ele aldı. Büyük umutlarla rekor seyirci kitlesine ulaşması beklenen film, yapımcılarına hayal kırıklığı yaşattı. 2007 yılında, yeniden hazırlanan yunuslar belgeselini 407 bin 281 kişi izledi. Omniversum, 2016 yılında ise 800 bin ziyaretçi çekti.

KİŞİ BAŞI 10,50 EURO

Omniversum Salı ve çarşamba günleri saat 10.00 - 17.00 arası, perşembe ve pazar günü 10.00 - 20.00 arasında, Cuma ve cumartesi günleri ise 10.00 - 21.00 saatleri arasında açık. Her saat başı yeni film başlıyor ve her film bir saat sürüyor. Etkinliğe katılmak için kişi başına 10,50 euro ödemeniz gerekiyor.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDITÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

@Tr724com

/Tr724com